

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

AANBEVELINGEN

RAAD

AANBEVELING VAN DE RAAD

van 14 juli 2023

over het nationale hervormingsprogramma 2023 van België en met een advies van de Raad over het stabiliteitsprogramma 2023 van België

(2023/C 312/01)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 121, lid 2, en artikel 148, lid 4,

Gezien Verordening (EG) nr. 1466/97 van de Raad van 7 juli 1997 over versterking van het toezicht op begrotings-situaties en het toezicht op en de coördinatie van het economisch beleid ⁽¹⁾, en met name artikel 5, lid 2,

Gezien de aanbeveling van de Europese Commissie,

Gezien de resoluties van het Europees Parlement,

Gezien de conclusies van de Europese Raad,

Gezien het advies van het Comité voor de werkgelegenheid,

Gezien het advies van het Economisch en Financieel Comité,

Gezien het advies van het Comité voor sociale bescherming,

Gezien het advies van het Comité voor de economische politiek,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EU) 2021/241 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, waarbij de herstel- en veerkrachtfaciliteit ("de faciliteit") werd ingesteld, is op 19 februari 2021 in werking getreden. De faciliteit biedt de lidstaten financiële ondersteuning voor de uitvoering van hervormingen en investeringen, die worden gerealiseerd met budgettaire stimulansen door de Unie. In overeenstemming met de prioriteiten van het Europees Semester draagt de faciliteit bij tot economisch en inclusief herstel en de uitvoering van duurzame en groeibevorderende hervormingen en investeringen, met name hervormingen en investeringen om de groene en de digitale transitie te stimuleren en om de economieën van de lidstaten veerkrachtiger te maken. Zij helpt ook de overheidsfinanciën te versterken en de groei en werkgelegenheid op middellange en lange termijn te stimuleren, de territoriale cohesie binnen de Unie te verbeteren en de verdere uitvoering van de Europese pijler van sociale rechten te ondersteunen. De maximale financiële bijdrage per lidstaat in het kader van de faciliteit is op 30 juni 2022 bijgewerkt, overeenkomstig artikel 11, lid 2, van Verordening (EU) 2021/241.

⁽¹⁾ PB L 209 van 2.8.1997, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening (EU) 2021/241 van het Europees Parlement en de Raad van 12 februari 2021 tot instelling van de herstel- en veerkrachtfaciliteit (PB L 57 van 18.2.2021, blz. 17).

- (2) Op 22 november 2022 heeft de Commissie haar goedkeuring gehecht aan de jaarlijkse duurzamegroei-analyse 2023 en daarmee de aanzet gegeven tot het Europees Semester 2023 voor coördinatie van het economisch beleid. Op 23 maart 2023 heeft de Europese Raad zijn goedkeuring gehecht aan de prioriteiten van de jaarlijkse duurzamegroei-analyse 2023 die de vier dimensies van concurrerende duurzaamheid als centrum hebben. Op 22 november 2022 heeft de Commissie op grond van Verordening (EU) nr. 1176/2011 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾ ook het waarschuwingsmechanismeverslag 2023 aangenomen, waarin zij België niet heeft aangemerkt als een van de lidstaten die door onevenwichtigheden geraakt kunnen zijn of het risico lopen daardoor geraakt te worden. Derhalve zou een diepgaande evaluatie niet nodig zijn. Op dezelfde datum heeft de Commissie ook een advies goedgekeurd over het ontwerpbegrotingsplan 2023 van België. De Commissie heeft ook een aanbeveling voor een aanbeveling van de Raad over het economisch beleid van de eurozone goedgekeurd, alsook een voorstel voor het gezamenlijk verslag over de werkgelegenheid 2023 waarin de uitvoering van de werkgelegenheidsrichtsnoeren en de beginselen van de Europese pijler van sociale rechten wordt geanalyseerd. De Raad heeft de aanbeveling over het economisch beleid van de eurozone ⁽⁴⁾ ("aanbeveling over de eurozone 2023") aangenomen op 16 mei 2023 en het gezamenlijk verslag over de werkgelegenheid op 13 maart 2023.
- (3) Hoewel de economieën in de Unie blijf geven van opvallende veerkracht, blijft de geopolitieke context een negatief effect hebben. De economische en sociale beleidsagenda van de Unie, die resoluut achter Oekraïne staat, is erop gericht om op korte termijn de negatieve gevolgen van energieschokken voor zowel kwetsbare huishoudens als bedrijven te beperken en op middellange termijn de inspanningen met het oog op de verwezenlijking van de groene en de digitale transitie, de ondersteuning van duurzame en inclusieve groei, de bewaking van de macro-economische stabiliteit en de vergroting van de veerkracht vol te houden. De agenda is ook sterk gericht op het vergroten van het concurrentievermogen en de productiviteit van de Unie.
- (4) Op 1 februari 2023 heeft de Commissie een mededeling uitgebracht met de titel "Een industrieel plan voor de Green Deal voor het nettonultijdperk" ("het industrieel plan voor de Green Deal"). Het doel van het industrieel plan voor de Green Deal is om het concurrentievermogen van de nettonulindustrie van de Unie te versterken en een snelle transitie naar klimaatneutraliteit te bevorderen. Het vormt een aanvulling op de lopende inspanningen in het kader van de Europese Green Deal en REPowerEU. Het heeft ook tot doel een omgeving te scheppen die gunstiger is voor het opschalen van de productiecapaciteit van de Unie voor de nettonultechnologieën en -producten die nodig zijn om de ambitieuze klimaatdoelstellingen van de Unie te halen, en voor het verzekeren van toegang tot relevante kritieke grondstoffen, onder meer door de sourcing ervan te diversifiëren, geologische hulpbronnen in de lidstaten naar behoren te exploiteren en grondstoffen zoveel mogelijk te recyclen. Het industrieel plan voor de Green Deal is gebaseerd op vier pijlers: een voorspelbaar en vereenvoudigd regelgevingsklimaat, versnelde toegang tot financiering, het verbeteren van vaardigheden, en open handel voor verkrachtige toeleveringsketens. Op 16 maart 2023 heeft de Commissie nog een mededeling gepubliceerd met de titel "Concurrentievermogen van de EU op lange termijn: blik op de periode na 2030", die is gestructureerd rond negen elkaar versterkende aanjagers, met als doel te werken aan een groeibevorderend regelgevingskader. In de mededeling worden beleidsprioriteiten vastgesteld die bedoeld zijn om actief te zorgen voor structurele verbeteringen, gerichte investeringen en regelgevingsmaatregelen voor het concurrentievermogen van de Unie en haar lidstaten op lange termijn. Onderstaande aanbevelingen dragen bij tot de verwezenlijking van deze prioriteiten.
- (5) In 2023 blijft het Europees Semester voor coördinatie van het economisch beleid evolueren in overeenstemming met de uitvoering van de faciliteit. De volledige uitvoering van de herstel- en veerkrachtplannen blijft essentieel voor de verwezenlijking van de beleidsprioriteiten in het kader van het Europees Semester, aangezien de plannen betrekking hebben op alle of een aanzienlijk deel van de relevante landspecifieke aanbevelingen die in de afgelopen jaren zijn gedaan. De landspecifieke aanbevelingen van 2019, 2020 en 2022 blijven onverminderd relevant voor de herstel- en veerkrachtplannen die worden herzien, bijgewerkt of gewijzigd overeenkomstig de artikelen 14, 18 en 21 van Verordening (EU) 2021/241.

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 1176/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 betreffende de preventie en correctie van macro-economische onevenwichtigheden (PB L 306 van 23.11.2011, blz. 25).

⁽⁴⁾ Aanbeveling van de Raad van 16 mei 2023 over het economisch beleid van de eurozone (PB C 180 van 23.5.2023, blz. 1).

- (6) Verordening (EU) 2023/435 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁵⁾ (de “REPowerEU-verordening”), die op 27 februari 2023 is vastgesteld, heeft tot doel de afhankelijkheid van de Unie van de invoer van Russische fossiele brandstoffen snel af te bouwen. Dit zal bijdragen tot energiezekerheid en de diversificatie van de energievoorziening van de Unie en tegelijkertijd het gebruik van hernieuwbare energiebronnen, de opslagcapaciteit voor energie en de energie-efficiëntie vergroten. De REPowerEU-verordening stelt de lidstaten in staat een nieuw REPowerEU-hoofdstuk toe te voegen aan hun nationale herstel- en veerkrachtplannen om belangrijke hervormingen en investeringen te financieren die de REPowerEU-doelstellingen helpen verwezenlijken. Die hervormingen en investeringen zullen ook het concurrentievermogen van de nettonulindustrie van de Unie zoals uiteengezet in het industrieel plan voor de Green Deal helpen stimuleren, en zullen ingaan op de energiegerelateerde landspecifieke aanbevelingen die in 2022 en, indien van toepassing, in 2023 aan de lidstaten zijn gedaan. Met de REPowerEU-verordening wordt een nieuwe categorie ingevoerd van niet terug te betalen financiële steun die ter beschikking van de lidstaten wordt gesteld om nieuwe energiegerelateerde hervormingen en investeringen in het kader van hun herstel- en veerkrachtplannen te financieren.
- (7) Op 8 maart 2023 heeft de Commissie een mededeling aangenomen met richtsnoeren voor het begrotingsbeleid voor 2024 (“de mededeling van 8 maart 2023”), die erop gericht is de voorbereiding van de stabiliteits- en convergentieprogramma’s van de lidstaten te ondersteunen en aldus de beleidscoördinatie te versterken. De Commissie heeft eraan herinnerd dat de algemene ontsnappingsclausule van het stabiliteits- en groeipact eind 2023 wordt gedeactiveerd. Zij heeft verzocht om een begrotingsbeleid in 2023-24 dat de houdbaarheid van de schuld op middellange termijn waarborgt en de potentiële groei op duurzame wijze verhoogt, en heeft de lidstaten verzocht in hun stabiliteits- en convergentieprogramma’s 2023 uiteen te zetten hoe hun begrotingsplannen ervoor zullen zorgen dat de in het Verdrag vastgestelde referentiewaarde van 3 % van het bruto binnenlands product (bbp) wordt nageleefd en de schuld voortdurend op plausibele wijze wordt teruggedrongen, of dat de schuld op middellange termijn op een prudent niveau wordt gehouden. De Commissie heeft de lidstaten ook verzocht de nationale begrotingsmaatregelen die zijn ingevoerd om huishoudens en bedrijven te beschermen tegen de energieprijsschok, geleidelijk af te schaffen, te beginnen met de minst gerichte maatregelen. Zij heeft erop gewezen dat indien de steunmaatregelen zouden moeten worden verlengd vanwege hernieuwde druk van de energieprijzen, de lidstaten dergelijke maatregelen beter moeten richten op kwetsbare huishoudens en bedrijven. De Commissie heeft verklaard de begrotingsaanbevelingen te kwantificeren en te differentiëren. Bovendien zouden de begrotingsaanbevelingen moeten worden geformuleerd op basis van de netto primaire uitgaven, zoals voorgesteld in haar mededeling van 9 november 2022 over een leidraad voor een hervorming van het EU-kader voor economische governance. Zij heeft aanbevolen dat alle lidstaten nationaal gefinancierde investeringen blijven beschermen en zorgen voor een doeltreffend gebruik van de faciliteit en andere Uniefondsen, met name in het licht van de doelstellingen met betrekking tot de groene en de digitale transitie en veerkracht. De Commissie heeft aangegeven dat zij de Raad zal voorstellen om in het voorjaar van 2024 op het tekort gebaseerde buitensporigtekortprocedures in te stellen op basis van de begrotingsresultaten voor 2023, in overeenstemming met de bestaande wettelijke bepalingen.
- (8) Op 26 april 2023 heeft de Commissie wetgevingsvoorstellen ingediend om een omvattende hervorming van de Unieregels inzake economische governance door te voeren. De voorstellen moeten vooral de houdbaarheid van de overheidsschuld verbeteren en tegelijkertijd in alle lidstaten via hervormingen en investeringen duurzame en inclusieve groei bevorderen. Met deze voorstellen streeft de Commissie ernaar de nationale verantwoordelijkheid te vergroten, het kader te vereenvoudigen en de focus meer te leggen op de middellange termijn, in combinatie met doeltreffende en coherenter handhaving. Volgens de conclusies van de Raad van 14 maart 2023 over een leidraad voor een hervorming van het EU-kader voor economische governance is het de bedoeling om de wetgevingswerkzaamheden in 2023 af te ronden.
- (9) Op 30 april 2021 heeft België overeenkomstig artikel 18, lid 1, van Verordening (EU) 2021/241 zijn herstel- en veerkrachtplan ingediend bij de Commissie. Krachtens artikel 19 van Verordening (EU) 2021/241 heeft de Commissie de relevantie, doeltreffendheid, efficiëntie en samenhang van het herstel- en veerkrachtplan beoordeeld overeenkomstig de beoordelingsrichtsnoeren van bijlage V bij die verordening. Op 13 juli 2021 heeft de Raad zijn uitvoeringsbesluit betreffende de goedkeuring van de beoordeling van het herstel- en veerkrachtplan voor België ⁽⁶⁾ vastgesteld. De tranches worden vrijgegeven mits de Commissie overeenkomstig artikel 24, lid 5, van Verordening (EU) 2021/241 een besluit heeft vastgesteld waarin wordt verklaard dat België de desbetreffende mijlpalen en streefdoelen die in het uitvoeringsbesluit van de Raad zijn vastgelegd, op bevredigende wijze heeft verwezenlijkt. Onder bevredigende verwezenlijking wordt begrepen dat de verwezenlijking van eerdere mijlpalen en streefdoelen niet is teruggedraaid.

⁽⁵⁾ Verordening (EU) 2023/435 van het Europees Parlement en de Raad van 27 februari 2023 tot wijziging van Verordening (EU) 2021/241 wat betreft REPowerEU-hoofdstukken in herstel- en veerkrachtplannen en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1303/2013, (EU) 2021/1060 en (EU) 2021/1755 en Richtlijn 2003/87/EG (PB L 63 van 28.2.2023, blz. 1).

⁽⁶⁾ ST 10161/21 INIT; ST 10161/21 ADD 1.

- (10) Op 30 april 2023 heeft België zijn nationale hervormingsprogramma 2023 ingediend en zijn stabiliteitsprogramma 2023, overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1466/97. Om met de onderlinge verbanden tussen beide programma's rekening te houden, zijn deze samen geëvalueerd. Overeenkomstig artikel 27 van Verordening (EU) 2021/241 weerspiegelt het nationale hervormingsprogramma 2023 ook de halfjaarlijkse verslaglegging van België over de vorderingen bij de verwezenlijking van zijn herstel- en veerkrachtplan.
- (11) Op 24 mei 2023 heeft de Commissie het landverslag 2023 voor België gepubliceerd. Daarin werd de vooruitgang beoordeeld die België heeft geboekt bij de uitvoering van de desbetreffende landspecifieke aanbevelingen die de Raad tussen 2019 en 2022 heeft aangenomen en werd de balans opgemaakt van de uitvoering door België van het herstel- en veerkrachtplan. Op basis van die analyse werden in het landverslag lacunes vastgesteld met betrekking tot de uitdagingen die niet of slechts gedeeltelijk worden aangepakt in het herstel- en veerkrachtplan, alsook nieuwe en opkomende uitdagingen. Ook werd de vooruitgang beoordeeld die België heeft geboekt bij de uitvoering van de Europese pijler van sociale rechten en bij de verwezenlijking van de kerndoelen van de Unie inzake werkgelegenheid, vaardigheden en armoedebestrijding, alsook bij de verwezenlijking van de duurzame-ontwikkelingsdoelstellingen van de Verenigde Naties.
- (12) Volgens door Eurostat gevalideerde gegevens daalde het overheidstekort van België van 5,5 % van het bbp in 2021 tot 3,9 % in 2022, terwijl de overheidsschuld daalde van 109,1 % van het bbp eind 2021 tot 105,1 % eind 2022. Op 24 mei 2023 heeft de Commissie een verslag uitgebracht op grond van artikel 126, lid 3, van het Verdrag. In dat verslag wordt de begrotingssituatie van België besproken, aangezien het overheidstekort in 2022 de in het Verdrag vastgestelde referentiewaarde van 3 % van het bbp overschreed. In het verslag werd geconcludeerd dat niet aan het tekortcriterium was voldaan. In overeenstemming met haar mededeling van 8 maart 2023 heeft de Commissie niet voorgesteld om in het voorjaar van 2023 nieuwe buitensporigtekortprocedures in te leiden. De Commissie heeft vervolgens verklaard dat zij de Raad zou voorstellen om in het voorjaar van 2024 op het tekort gebaseerde buitensporigtekortprocedures in te stellen op basis van de begrotingsresultaten voor 2023. België moet hiermee rekening houden bij de uitvoering van zijn begroting voor 2023 en de voorbereiding van zijn ontwerpbegrotingsplan voor 2024.
- (13) Het overheidssaldo is beïnvloed door de budgettaire beleidsmaatregelen die zijn genomen om de economische en sociale gevolgen van de stijging van de energieprijzen te verzachten. In 2022 omvatten de inkomstenverlagende budgettaire beleidsmaatregelen een verlaging van de accijnzen op benzine en btw-verlagingen voor residentiële elektriciteits- en gascontracten, terwijl de uitgavenverhogende budgettaire beleidsmaatregelen een verruimde dekking van het sociale tarief voor elektriciteit en aardgas voor kwetsbare huishoudens, rechtstreekse inkomensoverdrachten aan huishoudens via hun gas- en elektriciteitsrekeningen ("het energiepakket"), geoordeelde overdrachten van vaste bedragen (voor huishoudens die stookolie, propaan of pellets als brandstof gebruiken) en directe steun om bedrijven te helpen met stijgende energiekosten omvatten. De kosten van die maatregelen werden gedeeltelijk gecompenseerd door nieuwe belastingen op uitzonderlijke winsten van energieproducenten en -leveranciers, met name in de elektriciteits- en de oliesector. De Commissie raamt de nettobegrotingskosten van die maatregelen op 0,9 % van het bbp in 2022. Het overheidssaldo is ook beïnvloed door de budgettaire kosten voor het bieden van tijdelijke bescherming van ontheemden uit Oekraïne, die in 2022 op 0,1 % van het bbp worden geraamd. Tegelijkertijd zijn de geraamde kosten van de tijdelijke noodmaatregelen die verband houden met de COVID-19-crisis van 3 % van het bbp in 2021 gedaald tot 0,5 % van het bbp in 2022.
- (14) Op 18 juni 2021 heeft de Raad België aanbevolen ⁽⁷⁾ om in 2022 gebruik te maken van de faciliteit om aanvullende investeringen ter ondersteuning van het herstel te financieren en tegelijk een prudent begrotingsbeleid te voeren. Bovendien heeft de Raad België aanbevolen nationaal gefinancierde investeringen in stand houden.

⁽⁷⁾ Aanbeveling van de Raad van 18 juni 2021 met een advies van de Raad over het stabiliteitsprogramma 2021 van België (PB C 304 van 29.7.2021, blz. 1).

- (15) Volgens ramingen van de Commissie was de begrotingskoers ⁽⁸⁾ in 2022 ondersteunend, namelijk – 2 % van het bbp. Zoals aanbevolen door de Raad is België het herstel blijven ondersteunen met investeringen die moeten worden gefinancierd uit de faciliteit. De met subsidies uit de faciliteit en andere Uniefondsen gefinancierde uitgaven bedroegen 0,2 % van het bbp in 2022 (0,2 % van het bbp in 2021). Nationaal gefinancierde investeringen hebben een neutrale bijdrage geleverd aan de begrotingskoers ⁽⁹⁾. België heeft de nationaal gefinancierde investeringen dus in stand gehouden, zoals aanbevolen door de Raad. Tegelijkertijd heeft de groei van de nationaal gefinancierde primaire lopende uitgaven (ongerekend nieuwe maatregelen aan de ontvangstenzijde) een expansieve bijdrage aan de begrotingskoers geleverd van 1,9 procentpunten. Die aanzienlijke expansieve bijdrage omvatte het aanvullende effect van de budgettaire beleidsmaatregelen die zijn genomen om de economische en sociale gevolgen van de stijging van de energieprijzen te beperken (extra nettobegrotingskosten van 0,8 % van het bbp ten opzichte van 2021) plus de kosten voor het bieden van tijdelijke bescherming aan ontheemden uit Oekraïne (0,1 % van het bbp). Tegelijkertijd hebben de stijgende lopende uitgaven, met name als gevolg van de automatische indexering van sociale uitkeringen en lonen in de overheidssector en andere structureel stijgende lopende uitgaven als gevolg van met name de vergrijzing, ook bijgedragen tot de groei van de netto primaire lopende uitgaven. Die aanzienlijke expansieve bijdrage van nationaal gefinancierde lopende uitgaven was dus slechts ten dele toe te schrijven aan de maatregelen om de economische en sociale gevolgen van de stijging van de energieprijzen aan te pakken plus de kosten voor het bieden van tijdelijke bescherming aan ontheemden uit Oekraïne. België heeft de groei van de nationaal gefinancierde lopende uitgaven dus niet voldoende beperkt.
- (16) Het macro-economische scenario dat aan de begrotingsprognose van het stabiliteitsprogramma 2023 ten grondslag ligt, komt overeen met de voorjaarsprognose 2023 van de Commissie voor 2023 en daarna. De regering gaat ervan uit dat het reële bbp in 2023 met 1 % en in 2024 met 1,7 % zal groeien. Ter vergelijking: in de voorjaarsprognose 2023 van de Commissie wordt uitgegaan van een groei van het reële bbp van 1,2 % in 2023 en 1,4 % in 2024.
- (17) In haar stabiliteitsprogramma 2023 verwacht de regering dat het overheidstekort in 2023 zal stijgen tot 5,1 % van het bbp. De stijging in 2023 is voornamelijk het gevolg van stijgende permanente lopende uitgaven, met name als gevolg van de automatische indexering van sociale uitkeringen en lonen in de overheidssector en de vergrijzing, het budgettaire effect van een tijdelijke daling van de sociale bijdragen van bedrijven in de eerste helft van 2023, en een tekortverhogende hervorming van de belasting op residentiële energieproducten. Volgens het stabiliteitsprogramma 2023 zal de overheidsschuldquote naar verwachting stijgen van 105,1 % eind 2022 tot 106,7 % eind 2023. In de voorjaarsprognose 2023 van de Commissie wordt uitgegaan van een overheidstekort van 5 % van het bbp voor 2023. Dit is in overeenstemming met het in het stabiliteitsprogramma 2023 voorspelde tekort. In de voorjaarsprognose 2023 van de Commissie wordt uitgegaan van een iets lagere overheidsschuldquote van 106 % eind 2023. Het verschil is toe te schrijven aan een iets hoger voorspeld nominaal bbp in 2023 in de voorjaarsprognose 2023 van de Commissie.
- (18) Het overheidssaldo wordt in 2023 naar verwachting nog steeds beïnvloed door de begrotingsmaatregelen die zijn genomen om de economische en sociale gevolgen van de stijging van de energieprijzen te verzachten. Het gaat om maatregelen uit 2022 die zijn verlengd, met name een verlaging van de accijnzen op benzine tot 31 maart 2023, btw-verlagingen voor residentiële elektriciteits- en gascontracten, een verruimde dekking van het sociale tarief voor energieproducten, het energiepakket, geormerkte overdrachten van vaste bedragen (voor huishoudens die anders verwarmen dan met gas en elektriciteit) en directe steun om bedrijven te helpen met stijgende energiekosten. De kosten van die maatregelen worden nog steeds gedeeltelijk gecompenseerd door belastingen op uitzonderlijke winsten van energieleveranciers, namelijk door belastingen in de elektriciteits- en de oliesector, die sinds 2022 van kracht zijn, en door een belasting in 2023 op een beheerder van het internationale gasnet (Fluxys). Rekening houdend met die inkomsten worden de nettobegrotingskosten van de steunmaatregelen in de voorjaarsprognose 2023 van de Commissie geraamd op 0,4 % van het bbp in 2023 ⁽¹⁰⁾. De meeste maatregelen in 2023 lijken niet gericht op de meest kwetsbare huishoudens of bedrijven, maar vele ervan behouden de prijsprikkels om de vraag naar energie te verminderen en de energie-efficiëntie te verhogen. Het bedrag aan

⁽⁸⁾ De begrotingskoers wordt gemeten als de verandering in de primaire uitgaven (ongerekend discretionaire maatregelen aan de ontvangstenzijde), met uitsluiting van tijdelijke noodmaatregelen die verband houden met de COVID-19-crisis maar met inbegrip van uitgaven die worden gefinancierd met niet terug te betalen steun (subsidies) uit de faciliteit en andere Uniefondsen, ten opzichte van de potentiële groei op middellange termijn. Zie voor meer details Kader 1 in de statistische begrotingstabellen.

⁽⁹⁾ Andere nationaal gefinancierde kapitaaluitgaven hebben een neutrale bijdrage van 0 procentpunten van het bbp geleverd.

⁽¹⁰⁾ Dat cijfer geeft het niveau weer van de jaarlijkse begrotingskosten van de maatregelen, waaronder lopende ontvangsten en uitgaven en, indien relevant, kapitaaluitgaven.

gerichte steunmaatregelen waarmee bij de beoordeling van de naleving van Aanbeveling van de Raad van 12 juli 2022 ⁽¹¹⁾ rekening moet worden gehouden, wordt in de voorjaarsprognose 2023 van de Commissie bijgevolg geraamd op 0,1 % van het bbp in 2023 (tegenover 0,2 % van het bbp in 2022). De budgettaire kosten van tijdelijke bescherming van ontheemden uit Oekraïne zullen naar verwachting stabiel blijven ten opzichte van 2022. Tot slot zal het overheidssaldo voor 2023 naar verwachting profiteren van de geleidelijke afschaffing van de tijdelijke noodmaatregelen die verband houden met de COVID-19-crisis, die op 0,5 % van het bbp worden geraamd.

- (19) In zijn Aanbeveling van 12 juli 2022 heeft de Raad aanbevolen dat België actie onderneemt om in 2023 een prudent begrotingsbeleid te voeren, met name door de groei van nationaal gefinancierde primaire lopende uitgaven te beperken tot onder de potentiële outputgroei op middellange termijn ⁽¹²⁾, rekening houdend met de aanhoudende tijdelijke en gerichte steun aan huishoudens en bedrijven die het kwetsbaarst zijn voor stijgingen van de energieprijzen, en aan mensen die Oekraïne ontvluchten. Tegelijkertijd moet België klaarstaan om de lopende uitgaven aan te passen aan de veranderende situatie. België is ook aanbevolen te voorzien in meer overheidsinvesteringen voor de groene en de digitale transitie en voor energiezekerheid, met inachtneming van het REPowerEU-initiatief, onder meer door gebruik te maken van de faciliteit en andere Uniefondsen.
- (20) Voor 2023 wordt in de voorjaarsprognose 2023 van de Commissie uitgegaan van een expansieve begrotingskoers (– 1,1 % van het bbp) bij een hoge inflatie. Dit volgt op een expansieve begrotingskoers in 2022 (– 2 % van het bbp). Verwacht wordt dat de groei van de nationaal gefinancierde primaire lopende uitgaven (ongerekend discretionaire maatregelen aan de ontvangstenzijde) in 2023 aan de begrotingskoers een expansieve bijdrage van 0,7 % van het bbp zal leveren. Dit omvat de lagere kosten van de gerichte steunmaatregelen voor huishoudens en bedrijven die het meest kwetsbaar zijn voor stijgingen van de energieprijzen, ten belope van 0,1 % van het bbp. De groei van nationaal gefinancierde primaire lopende uitgaven boven de potentiële outputgroei op middellange termijn is dus niet het gevolg van de gerichte steun aan huishoudens en bedrijven die het meest kwetsbaar zijn voor stijgingen van de energieprijzen en aan mensen die Oekraïne ontvluchten. De expansieve groei van de nationaal gefinancierde primaire lopende uitgaven (ongerekend discretionaire maatregelen aan de ontvangstenzijde) is ook het gevolg van permanente stijgingen van de lonen in de overheidssector en de sociale uitkeringen (als gevolg van de indexering van dergelijke lonen en uitkeringen), van structureel stijgende lopende uitgaven als gevolg van de vergrijzing, van een hervorming van de belasting op residentiële energiecontracten, en van een tijdelijke daling van de sociale bijdragen van ondernemingen in de eerste helft van 2023. Kortom, de verwachte groei van nationaal gefinancierde primaire lopende uitgaven is niet in overeenstemming met de Aanbeveling van de Raad van 12 juli 2022. De met subsidies uit de faciliteit en andere Uniefondsen gefinancierde uitgaven zullen in 2023 naar verwachting 0,3 % van het bbp bedragen, terwijl nationaal gefinancierde investeringen naar verwachting een expansieve bijdrage aan de begrotingskoers van 0,1 procentpunt zullen leveren ⁽¹³⁾. België is dan ook van plan aanvullende investeringen te financieren via de faciliteit en andere Uniefondsen, en nationaal gefinancierde investeringen in stand te houden. Het is de bedoeling overheidsinvesteringen voor de groene en de digitale transitie en voor energiezekerheid te financieren, zoals investeringsprojecten voor de renovatie van gebouwen, duurzame mobiliteit en het koolstofvrij maken van de energiesector, en belangrijke investeringen om de digitale transitie te versnellen, met inbegrip van het digitaliseren van het openbaar bestuur, het bevorderen van digitale inclusie en het versterken van cyberbeveiliging, die worden gefinancierd uit de faciliteit en andere Uniefondsen.
- (21) Volgens het stabiliteitsprogramma 2023 wordt verwacht dat het overheidstekort in 2024 zal dalen tot 4,2 % van het bbp. De daling in 2024 is ook het gevolg van de intrekking van tijdelijke steunmaatregelen die werden vastgesteld in het kader van de stijgende energieprijzen. Volgens het stabiliteitsprogramma 2023 zal de overheidsschuldquote eind 2024 naar verwachting stijgen tot 107,1 %. Op basis van de op de afsluitdatum van de prognose bekende beleidsmaatregelen wordt in de voorjaarsprognose 2023 van de Commissie uitgegaan van een overheidstekort van 4,7 % van het bbp in 2024. Dit is hoger dan het in het stabiliteitsprogramma 2023 voorspelde tekort, voornamelijk als gevolg van nog niet in het stabiliteitsprogramma 2023 gespecificeerde tekortverminderende maatregelen ten belope van 0,2 % van het bbp (waarmee in de voorjaarsprognose 2023 van de Commissie geen rekening is gehouden) en een minder gunstige prognose van de overheidsontvangsten, met name wat de vennootschapsbelasting betreft. In de voorjaarsprognose 2023 van de Commissie wordt uitgegaan van een vergelijkbare overheidsschuldquote van 107,3 % eind 2024.

⁽¹¹⁾ Aanbeveling van de Raad van 12 juli 2022 over het nationale hervormingsprogramma 2022 van België en met een advies van de Raad over het stabiliteitsprogramma 2022 van België (PB C 334 van 1.9.2022, blz. 1).

⁽¹²⁾ Op basis van de voorjaarsprognose 2023 van de Commissie wordt de potentiële outputgroei op middellange termijn (tienjaars-gemiddelde) van België geraamd op 5,4 % in nominale termen.

⁽¹³⁾ Verwacht wordt dat andere nationaal gefinancierde kapitaaluitgaven een expansieve bijdrage van 0,1 procentpunt van het bbp zullen leveren.

- (22) Het stabiliteitsprogramma 2023 voorziet in de geleidelijke afschaffing van alle energiesteunmaatregelen in 2024. De Commissie gaat momenteel ook uit van de volledige uitfasering van de energiesteunmaatregelen in 2024. Dit is gebaseerd op de veronderstelling dat de energieprijzen niet opnieuw zullen stijgen.
- (23) Verordening (EG) nr. 1466/97 roept op tot een jaarlijkse verbetering van het structurele begrotingssaldo in de richting van de begrotingsdoelstelling op middellange termijn met 0,5 % van het bbp als benchmark ⁽¹⁴⁾. Rekening houdend met overwegingen inzake budgettaire houdbaarheid en de noodzaak om het tekort terug te dringen tot onder de in het Verdrag vastgestelde referentiewaarde van 3 % van het bbp, zou volgens de Commissie een verbetering van het structurele saldo met ten minste 0,7 % van het bbp voor 2024 passend zijn. Om een dergelijke verbetering te bewerkstelligen, mag de groei van de nationaal gefinancierde netto primaire uitgaven ⁽¹⁵⁾ in 2024 volgens de methode van de Commissie niet meer dan 2 % bedragen, zoals in deze aanbeveling tot uiting komt. Tegelijkertijd moeten de resterende energiesteunmaatregelen (die momenteel door de Commissie worden geraamd op 0,4 % van het bbp in 2023) geleidelijk worden afgeschaft, indien de ontwikkelingen op de energiemarkt dit toelaten en te beginnen bij de minst gerichte maatregelen, en moeten de daarmee samenhangende besparingen worden gebruikt om het overheidstekort terug te dringen. Bovendien is volgens de voorjaarsprognose 2023 van de Commissie de groei van de nationaal gefinancierde netto primaire lopende uitgaven in 2023 niet in overeenstemming met Aanbeveling van de Raad van 12 juli 2022. Indien dit wordt bevestigd, zou een lagere groei van de netto primaire uitgaven in 2024 passend zijn.
- (24) Bij ongewijzigd beleid wordt in de voorjaarsprognose 2023 van de Commissie uitgegaan van een groei van de nationaal gefinancierde netto primaire uitgaven met 2,7 % in 2024, hetgeen boven het aanbevolen groeipercen­ tage ligt.
- (25) Volgens het stabiliteitsprogramma 2023 zullen de overheidsinvesteringen naar verwachting stijgen van 2,9 % van het bbp in 2023 tot 3,1 % van het bbp in 2024. De hogere investeringen zijn toe te schrijven aan hogere nationaal gefinancierde investeringen en investeringen die door de Unie worden gefinancierd, namelijk via de faciliteit. Het stabiliteitsprogramma 2023 heeft betrekking op hervormingen en investeringen die naar verwachting zullen bijdragen tot budgettaire houdbaarheid en duurzame en inclusieve groei. Die hervormingen en investeringen omvatten een project voor een budgettaire hervorming van het belasting- en uitkeringsstelsel dat gericht is op het stimuleren van de werkgelegenheid en de economische activiteit, waardoor de houdbaarheid van de overheidsfinanciën wordt bevorderd, en een pensioenhervorming (zoals voorzien in het herstel- en veerkrachtplan) om de financiële houdbaarheid van het pensioenstelsel te verbeteren. Daarnaast heeft het herstel- en veerkrachtplan tot doel de inspanningen op te voeren om overheidsinvesteringen te stimuleren met het oog op het versnellen van de groene en de digitale transitie, onder meer door de uitvoering van het herstel- en veerkrachtplan.
- (26) Het stabiliteitsprogramma 2023 schetst een begrotingstraject op middellange termijn tot 2026. Volgens het stabiliteitsprogramma 2023 wordt verwacht dat het overheidstekort zal dalen tot 3,3 % van het bbp in 2025 en tot 2,9 % in 2026. Het geplande overheidstekort zal in 2026 dus onder de 3 % van het bbp dalen. Volgens het stabiliteitsprogramma 2023 zal de overheidsschuldquote naar verwachting stijgen van 107,1 % van het bbp eind 2024 tot 107,8 % van het bbp eind 2026.

⁽¹⁴⁾ Artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1466/97 vereist ook een aanpassing van meer dan 0,5 % van het bbp voor lidstaten met een overheidsschuld van meer dan 60 % van het bbp of met meer aantoonbare risico's voor de houdbaarheid van de schuldpositie.

⁽¹⁵⁾ Netto primaire uitgaven worden gedefinieerd als nationaal gefinancierde uitgaven ongerekend discretionaire maatregelen aan de ontvangstenzijde en exclusief rente-uitgaven en conjuncturele werkloosheidsuitgaven.

- (27) België staat voor aanzienlijke uitdagingen wat betreft de houdbaarheid van de begroting. Die uitdagingen hebben betrekking op zowel de hoge overheidsschuld als, bij ongewijzigd beleid, de verwachte verslechtering van het effect van vergrijzingsgerelateerde uitgaven op de overheidsfinanciën in het licht van een snel vergrijzende bevolking. In het vergrijzingsverslag 2021 van de Commissie wordt uitgegaan van een stijging van de vergrijzingskosten met 3,6 procentpunten van het bbp tegen 2040 en met 5,4 procentpunten van het bbp tegen 2070, voornamelijk als gevolg van uitgaven voor pensioenen en langdurige zorg. Verwacht wordt dat de pensioen-uitgaven in de periode 2019-2070 met 3 procentpunten van het bbp zullen stijgen, tegen gemiddeld 0,1 procentpunt van het bbp in de eurozone. In het geval van België zou de verwachte stijging grotendeels reeds tegen 2040 plaatsvinden, wanneer de pensioenuitgaven met 2,7 procentpunten van het bbp zouden stijgen tot 14,9 % van het bbp. Het Belgische herstel- en veerkrachtplan omvat een pensioenhervorming die tot doel heeft deze uitdaging mede aan te pakken, naast andere doelstellingen zoals het verbeteren van de sociale houdbaarheid van het stelsel, het stimuleren van mensen om actief te blijven op de arbeidsmarkt wanneer zij voldoen aan de voorwaarden voor vervroegd pensioen, en het zorgen voor een grotere convergentie tussen en binnen de pensioenstelsels. In 2019 bedroegen de overheidsuitgaven voor langdurige zorg 2,2 % van het bbp (gemiddelde van de Unie 1,7 %), waardoor België een van de landen met de hoogste uitgaven voor langdurige zorg in de Unie is. Verwacht wordt dat de uitgaven voor langdurige zorg in het basisscenario verder zullen stijgen tot 4,3 % van het bbp in 2070. In de meest negatieve scenario's zouden deze kosten echter kunnen stijgen tot 6,0 % van het bbp ⁽¹⁶⁾. Er zijn aanwijzingen dat er mogelijk overmatig gebruik wordt gemaakt van residentiële zorg en dat ouderen onnodig of voortijdig in een zorginstelling worden opgenomen. Uit de beschikbare gegevens blijkt dat het aantal ouderen dat onnodig of ten minste voortijdig in een zorginstelling wordt geplaatst, hoog blijft, hoewel het in het afgelopen decennium is afgenomen. Uit de gegevens bleek met name dat in Brussel en Wallonië het aandeel personen dat hierdoor getroffen wordt, hoog is. De gefedereerde entiteiten, waaraan sinds 2019 de verantwoordelijkheid voor langdurige zorg is gedelegeerd, zijn begonnen met hervormingen ter verbetering van het kostenefficiënte gebruik van de verschillende zorgomgevingen, met name om onnodige of voortijdige opname in een zorginstelling te voorkomen en uit te stellen. Daarbij wordt echter onvoldoende aandacht besteed aan het aanpakken van de uitdaging van de houdbaarheid van de begroting.
- (28) Ondanks recente hervormingen blijft de belastingwig (socialezekerheidsbijdragen en belasting op inkomen uit arbeid) in België op alle loonniveaus ruim boven het gemiddelde van de Unie, behalve voor mensen met een zeer laag loon (50 % van het gemiddelde), wat kan leiden tot prikkels die werken ontmoedigen. Er zijn enkele maatregelen ingevoerd om het netto-inkomen van mensen met een laag loon te verhogen, zoals de werkbonus (in Vlaanderen) en de arbeidsgebonden uitkeringen voor langdurig werklozen of voor interregionale mobiliteit (op federaal niveau). Deze maatregelen verhogen echter ook het hoge marginale belastingtarief voor mensen met een lager middeninkomen ("lagelonenval"), hetgeen hen kan ontmoedigen om te investeren in een leven lang leren of om meer uren te werken. Werkloosheidsuitkeringen zijn niet in de tijd beperkt en voor langdurig werklozen zijn ze niet verbonden aan een middelentoets. Bovendien zijn sommige sociale voordelen in natura gekoppeld aan het statuut van werkloze, wat de bestaande inactiviteits-, werkloosheids- en lagelonenvallen kan bestendigen. Een brede herziening van het uitkeringsstelsel zou de transparantie op het gebied van arbeidsprikkels verbeteren en zou kunnen bijdragen tot een doeltreffender activeringsbeleid.
- (29) Het uitgebreide gebruik van belastinguitgaven, deels om de hoge belastingtarieven te compenseren, leidt tot inefficiënties en begunstigt bepaalde soorten vergoedingen en uitgaven. Dit leidt tot economische, sociale en milieuverstoringen. Speciale regelingen zoals maaltijdcheques, subsidies voor woon-werkverkeer of vrijstelling van bronbelasting voor overwerk, onderzoeks- en ontwikkelingswerk en nacht- en ploegendiensten zijn duur voor de begroting en blijken inefficiënties te veroorzaken. Sommige aftrekposten in de personenbelasting (bv. aftrek voor dienstencheques) komen in onevenredige mate ten goede aan mensen met een hoog inkomen. Er zijn nog steeds fiscale prikkels voor investeringen in onroerend goed op federaal niveau (kadastrale inkomens die de werkelijke huurinkomsten onderschatten, renteaftrek voor kredieten voor een tweede verblijf) en op regionaal niveau ("chèque-habitat" in Wallonië). Die fiscale prikkels verstoren de toewijzing van middelen en genereert mogelijk belastinggestuurde overinvesteringen in bepaalde soorten activa. Belastinggerelateerde subsidies die schadelijk zijn voor het milieu zijn toegenomen. De verlaging van het btw-tarief voor elektriciteit en gas voor residentiële contracten biedt huishoudens weliswaar steun, maar op lange termijn blijft zij fossiele brandstoffen bevoordelen en ontmoedigt zij verdere diversificatie en energiebesparingen. In het licht van de toenemende verkeerscongestie en luchtvervuiling lijken vervoersbelastingen en milieubelastingen nog steeds onderbenut te zijn. Indien de bredere belastinghervorming die de regering tegen 2024 wil invoeren, wordt goedgekeurd en uitgevoerd, zal zij naar verwachting de belastingdruk op arbeid en ook een aantal verstoringen verminderen.

⁽¹⁶⁾ Europese Commissie, vergrijzingsverslag 2021. De Belgische uitgaven voor langdurige zorg zullen naar verwachting uitkomen op 6 % van het bbp in het kostenconvergentiescenario en in het convergentiescenario voor kosten en dekking.

- (30) Overeenkomstig artikel 19, lid 3, punt b), van Verordening (EU) 2021/241 en criterium 2.2 van bijlage V bij die verordening bevat het herstel- en veerkrachtplan een uitgebreide reeks elkaar versterkende hervormingen en investeringen die uiterlijk in 2026 moeten zijn uitgevoerd. Het Belgische herstel- en veerkrachtplan wordt uitgevoerd, maar met een toenemend risico van vertragingen. België heeft nog geen betalingsaanvraag ingediend. De governance zal doeltreffend moeten zijn om een snelle en gestage uitvoering mogelijk te maken. Het herstel- en veerkrachtplan zal naar verwachting in 2023 worden herzien om er onder meer een REPowerEU-hoofdstuk in op te nemen en rekening te houden met de neerwaartse aanpassing van de maximale subsidietoewijzing uit de faciliteit aan België. De snelle opname van het nieuwe REPowerEU-hoofdstuk in het herstel- en veerkrachtplan maakt de financiering mogelijk van aanvullende hervormingen en investeringen ter ondersteuning van de strategische doelstellingen van België op het gebied van energie en de groene transitie. Overeenkomstig artikel 14, lid 6, van Verordening (EU) 2021/241 heeft België op 31 maart 2023 zijn voornemen kenbaar gemaakt om 1 024 900 000 EUR aan aanvullende steun in de vorm van leningen in het kader van de faciliteit aan te vragen. De systematische en doeltreffende betrokkenheid van lokale en regionale autoriteiten, sociale partners en andere relevante belanghebbenden blijft belangrijk voor de succesvolle uitvoering van het herstel- en veerkrachtplan, alsook ander economisch en werkgelegenheidsbeleid dat verder gaat dan dat plan, om te zorgen voor een breed gedragen verantwoordelijkheid voor de algehele beleidsagenda.
- (31) De Commissie heeft in 2022 alle Belgische programmeringsdocumenten voor het cohesiebeleid goedgekeurd, met uitzondering van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, dat in 2023 werd goedgekeurd. Het is van cruciaal belang om de cohesiebeidsprogramma's in aanvulling op en in synergie met het herstel- en veerkrachtplan, met inbegrip van het REPowerEU-hoofdstuk, snel uit te voeren om de groene en de digitale transitie te verwezenlijken, de economische en sociale veerkracht te vergroten en een evenwichtige territoriale ontwikkeling in België tot stand te brengen.
- (32) Naast de economische en sociale uitdagingen die met het herstel- en veerkrachtplan en met de programma's van het cohesiebeleid worden aangepakt, zijn er extra uitdagingen in verband met de arbeidsmarkt, het onderwijsstelsel, het energiebeleid en de groene transitie waarmee België te kampen heeft. De vacaturegraad in België is momenteel een van de hoogste in de Unie en werkgevers vinden het steeds moeilijker om werknemers met de juiste vaardigheden aan te werven. Regionale verschillen in arbeidsmarktparticipatie zijn echter aanzienlijk. Het tekort aan arbeidskrachten is groot in zowel laag- als hooggekwalficeerde beroepen, met tekorten in verschillende sectoren, waaronder informatie- en communicatietechnologie, professionele, technische en wetenschappelijke banen, horeca en gezondheidszorg. Het aantal afgestudeerden, met name vrouwen, in wetenschap, technologie, engineering en wiskunde (STEM) blijft laag en hun aandeel neemt slechts langzaam toe, ondanks specifieke STEM-actieplannen. De discrepantie tussen gevraagde en aangeboden vaardigheden wordt ook verklaard door de lage deelname aan volwasseneneducatie. De huidige stimulansen voor volwasseneneducatie bereiken mogelijk niet de laagopgeleiden, voor wie bijscholing betere kansen op werk zou kunnen bieden. Hoogwaardige onderwijs- en opleidingsstelsels die inspelen op veranderende behoeften op de arbeidsmarkt en gerichte bij- en omscholingsmaatregelen zijn van cruciaal belang om tekorten aan vaardigheden aan te pakken en arbeidsintegratie en -verschuivingen te bevorderen. Het verhelpen van arbeidstekorten en discrepanties tussen gevraagde en aangeboden vaardigheden is een belangrijke hefboom om de digitale transformatie aan te pakken en de groene transitie mogelijk te maken, alsook om de kerndoelen van de Unie voor werkgelegenheid en vaardigheden voor 2030 te verwezenlijken.
- (33) Naast vermindering van de negatieve prikkels die uitgaan van het belasting- en uitkeringsstelsel, zouden doeltreffendere en gerichtere activeringsmaatregelen kunnen helpen om het grote onbenutte arbeidspotentieel te ontsluiten en de groeiende tekorten aan arbeidskrachten en vaardigheden te verlichten. Kansarme groepen, waaronder mensen met een laag opleidingsniveau of een migratieachtergrond, of personen met een handicap, zijn minder geïntegreerd in de arbeidsmarkt. Het overgangsperscentage van werkloosheid of inactiviteit naar werk is gemiddeld laag. Dit wijst erop dat er nog ruimte is om actief arbeidsmarktbeleid doeltreffender te maken, met name door systematischer te evalueren en door werkzoekenden die verschillende belemmeringen ondervinden om een baan te vinden een geïntegreerd traject aan te bieden. Een beleid ter bevordering van de re-integratie van werknemers met langdurig ziekteverlof, met name als gevolg van burn-out en depressie (25 % van de gevallen), die nu veel talrijker zijn dan het aantal werklozen, zal ook nodig zijn om de arbeidsparticipatie verder te verhogen.

- (34) Wat het tekort aan arbeidskrachten en de discrepantie tussen gevraagde en aangeboden vaardigheden betreft, is er met name bezorgdheid over de prestaties, inclusiviteit en kansengelijkheid van het onderwijsstelsel, mede in het licht van de hoge overheidsuitgaven voor onderwijs. De kloof in onderwijsresultaten houdt nauw verband met de sociaal-economische en migratieachtergrond van studenten en behoort tot de grootste in de Unie, wat leidt tot ongelijkheden in het onderwijs. Het zal van cruciaal belang zijn de arbeidsmarktrelevantie en de aantrekkelijkheid van beroepsonderwijs en -opleiding te vergroten. Het groeiende tekort aan gekwalificeerde leerkrachten, waardoor de bestaande ongelijkheden in het onderwijs verder dreigen toe te nemen, zou kunnen worden verminderd door het beroep van leraar te versterken door te voorzien in betere lerarenopleidingen en permanente beroepsontwikkeling, en door flexibelere en aantrekkelijkere loopbaantrajecten te ontwikkelen. Onlangs zijn enkele stappen gezet of gepland om het beroep van leraar te versterken. Het is van essentieel belang dat die maatregelen verder worden uitgevoerd en dat de uitvoering en het effect ervan worden gemonitord.
- (35) Ongeveer 70 % van het bruto binnenlands energieverbruik van België wordt gedekt door de invoer van fossiele brandstoffen. In 2021 was olie goed voor 45 % van de Belgische energiemix en aardgas voor 23 %. Het verbruik van aardgas in België is in de periode tussen augustus 2022 en maart 2023 met 15 % gedaald ten opzichte van het gemiddelde gasverbruik in dezelfde periode in de voorgaande vijf jaar, in overeenstemming met de reductiedoelstelling van 15 % die is vastgesteld in Verordening (EU) 2022/1369 van de Raad ⁽¹⁷⁾. België zou krachtens Verordening (EU) 2023/706 van de Raad ⁽¹⁸⁾ tot 31 maart 2024 zijn inspanningen kunnen voortzetten om de vraag naar gas tijdelijk te verminderen. Hernieuwbare energie was in 2021 goed voor slechts 13 % van het eindenergieverbruik. België zal zijn streefcijfer voor hernieuwbare energie voor 2030, dat momenteel 17,5 % bedraagt en in de beoordeling van de Commissie van 2020 als niet-ambitueus wordt beschouwd, aanzienlijk moeten verhogen om de ambitieuzere doelstellingen van de Unie te weerspiegelen. Om tegemoet te komen aan de geplande vermindering van de kernenergie en de verwachte toename van de vraag naar elektriciteit, zullen de energie-efficiëntie en het aandeel van elektriciteit uit hernieuwbare bronnen aanzienlijk moeten toenemen. De ontwikkeling van windenergieprojecten op land en de daarmee samenhangende uitbreiding van het elektriciteitsnet worden echter nog steeds ernstig gehinderd door een gebrek aan maatschappelijk draagvlak en aanslepende procedures voor de afgifte van vergunningen, met name als gevolg van repetitieve en langdurige beroepsprocedures. Er kunnen verdere stappen worden gezet om de uitrol van windenergie op land en de daarmee samenhangende versterking van het net te versnellen. Ruimtelijke ordening en een herziening van de regels voor de minimale afstand tussen windturbines en luchthavens, radars en militaire zones zouden meer ruimte voor windenergie kunnen vrijmaken. Bovendien kan het verlenen van vergunningen worden vergemakkelijkt door wind- en netinfrastructuurprojecten de status van hoger openbaar belang toe te kennen en beroepen sneller te behandelen. Deelname van gemeenten en burgers aan projecten voor de opwekking van hernieuwbare energie kan het lokale draagvlak vergroten.

De toename van toepassingen voor zonne-energie op daken (zowel klein- als grootschalige installaties) zou verder kunnen worden gestimuleerd door middel van hervormingen die voorzien in bindende eisen voor grote openbare en commerciële gebouwen, stimulansen voor verhuurders en wettelijke kaders die het delen van energie vergemakkelijken. Daarnaast kunnen zelfverbruik en flexibiliteit aan de vraagzijde worden bevorderd. De proactieve ontwikkeling van meer geïntegreerde en consistente tienjarige investeringsplannen voor het elektriciteitsnet zou vertragingen bij de aansluiting van nieuwe projecten voor windenergie (en andere hernieuwbare bronnen) en eindgebruikers (warmtepompen, oplaadpunten voor elektrische auto's) kunnen voorkomen en moet anticiperen op de verwachte toename van het industriële elektriciteitsverbruik.

- (36) Verdere beleidshervormingen en aanvullende investeringen om de broeikasgasemissies in de sectoren energie, industrie, bouw en vervoer te verminderen, zouden de over de hele lijn hoge afhankelijkheid van België van de invoer van fossiele brandstoffen helpen verlagen. Energie-efficiëntiewinsten in de industrie kunnen worden gestimuleerd door het verbeteren van vrijwillige overeenkomsten, het invoeren van energiebesparings- en decarbonisatieplannen voor de grootste gebruikers van fossiele brandstoffen, het stimuleren van elektrificatie en de uitrol van industriële warmtepompen en het verder inbedden van circulaire productiemethoden. België dreigt zijn renovatie- en energie-efficiëntiestreefcijfers voor 2030 niet te halen. De uitdaging om het verbruik van fossiele brandstoffen in gebouwen terug te dringen is nog steeds aanzienlijk. De huidige investeringsinspanningen op het gebied van energiebesparende renovaties moeten daarom worden opgevoerd en aangevuld met beleidshervormingen, zoals een verbod op fossiele brandstoffen in nieuwe gebouwen, verplichte energie-efficiënte renovaties, het geleidelijk afschaffen van op fossiele brandstoffen gebaseerde verwarming en het verschuiven van stimulansen naar koolstofarme verwarmingsoplossingen zoals warmtepompen en warmtenetten op teruggewonnen en hernieuwbare energie. Daarbij moeten onderwijs en opleiding worden aangepast aan de relevante opkomende groene technische vaardigheden en moet worden gezorgd voor voldoende en goed opgeleide technici en bouwvakkers. Wat vervoer betreft, is een groot deel van het oliegebruik in België toe te schrijven aan het hoge aandeel

⁽¹⁷⁾ Verordening (EU) 2022/1369 van de Raad van 5 augustus 2022 inzake gecoördineerde maatregelen ter reductie van de gasvraag (PB L 206 van 8.8.2022, blz. 1).

⁽¹⁸⁾ Verordening (EU) 2023/706 van de Raad van 30 maart 2023 tot wijziging van Verordening (EU) 2022/1369 wat betreft de verlenging van de vraagreductieperiode voor gasvraagreductiemaatregelen en de versterking van de rapportage en monitoring van de uitvoering van die maatregelen (PB L 93 van 31.3.2023, blz. 1).

particulier autogebruik. Het bevorderen van “zachte mobiliteit” (bijvoorbeeld fietsen en deelmobiliteit) en het gebruik van openbaar vervoer, zou het gebruik van particuliere auto's en de verkeerscongestiekosten helpen verminderen. Dankzij voortdurende investeringen in fietsinfrastructuur, promotie-initiatieven en gerichte stimulansen is het aandeel van fietsen in het woon-werkverkeer in 2022 toegenomen, met name in Vlaanderen en in Brussel. Er is echter nog ruimte om deze vorm van zachte mobiliteit verder aan te moedigen door middel van investeringen in fietsinfrastructuur en in verkeersveiligheid voor fietsers. Het gebruik van het openbaar vervoer is na de COVID-19-crisis nog niet volledig hersteld en kan verder worden bevorderd door verbeteringen in voorstads- en intercitydiensten, investeringen in vlootvernieuwing en een hogere frequentie van diensten.

- (37) Het tekort aan arbeidskrachten en vaardigheden in sectoren en beroepen die van essentieel belang zijn voor de groene transitie, met inbegrip van productie, uitrol en onderhoud van nettonultechnologieën, leidt tot knelpunten in de transitie naar een nettonuleconomie. Hoogwaardige onderwijs- en opleidingsstelsels die inspelen op veranderende behoeften op de arbeidsmarkt en gerichte bij- en omscholingsmaatregelen zijn van cruciaal belang om tekorten aan vaardigheden aan te pakken en arbeidsintegratie en -verschuivingen te bevorderen. Om het onbenutte arbeidsaanbod te ontsluiten, moeten die maatregelen toegankelijk zijn, met name voor de personen voor wie en in de sectoren en regio's waarvoor de gevolgen van de groene transitie het grootst zijn. In 2022 werden tekorten aan arbeidskrachten gemeld voor verschillende beroepen waarvoor specifieke vaardigheden of kennis voor de groene transitie vereist zijn, waaronder civieltechnische functies en bedieningspersoneel van elektriciteitscentrales.
- (38) In het licht van de beoordeling door de Commissie heeft de Raad het stabiliteitsprogramma 2023 onderzocht, en zijn advies ⁽¹⁹⁾ daarover is in aanbeveling 1 weergegeven.
- (39) Aangezien de economieën van de lidstaten van de eurozone in hoge mate met elkaar zijn verweven en zij collectief bijdragen aan de werking van de economische en monetaire unie, heeft de Raad de lidstaten van de eurozone aanbevolen actie te ondernemen, onder meer via hun herstel- en veerkrachtplannen, teneinde i) de houdbaarheid van de schuld in stand te houden en af te zien van generieke steun voor de geaggregeerde vraag in 2023, de genomen begrotingsmaatregelen om de impact van de hoge energieprijzen te verlichten doelgerichter te maken en na te denken over passende manieren om de steun af te bouwen naarmate de druk van de energieprijzen afneemt; ii) een hoog niveau van overheidsinvesteringen te handhaven en particuliere investeringen te bevorderen om de groene en de digitale transitie te ondersteunen; iii) loonontwikkelingen te ondersteunen die het verlies aan koopkracht verzachten en tegelijkertijd tweederonde-effecten op de inflatie te beperken, actief arbeidsmarktbeleid verder te verbeteren en tekorten aan vaardigheden tegen te gaan; iv) het ondernemingsklimaat te verbeteren en ervoor te zorgen dat energiesteun aan bedrijven kosteneffectief en tijdelijk is, en gericht is op levensvatbare ondernemingen en stimulansen voor de groene transitie handhaaft; en v) de macrofinanciële stabiliteit in stand te houden en risico's te monitoren en tegelijkertijd te blijven werken aan de voltooiing van de bankenunie. Voor België dragen de aanbevelingen 1, 2, 3 en 4 bij tot de uitvoering van de eerste, de tweede en de derde aanbeveling in de Aanbeveling van 2023 over de eurozone,

BEVEELT AAN dat België in 2023 en 2024 de volgende acties onderneemt:

1. In 2023 en 2024 de geldende noodsteunmaatregelen voor energie zo snel mogelijk afbouwen, met gebruikmaking van de daarmee samenhangende besparingen om het overheidstekort terug te dringen. Indien hernieuwde stijgingen van de energieprijzen nieuwe of voortgezette steunmaatregelen vereisen, ervoor zorgen dat dergelijke steunmaatregelen gericht zijn op de bescherming van kwetsbare huishoudens en bedrijven, budgettair haalbaar zijn, en stimulansen voor energiebesparing behouden.

Zorgen voor een prudent begrotingsbeleid, met name door de nominale stijging van de nationaal gefinancierde netto primaire uitgaven in 2024 te beperken tot maximaal 2 % ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁹⁾ Op grond van artikel 5, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1466/97.

⁽²⁰⁾ Dit komt naar schatting overeen met een jaarlijkse verbetering van het structurele begrotingssaldo met ten minste 0,7 % van het bbp voor 2024, zoals beschreven in overweging 23.

Nationaal gefinancierde overheidsinvesteringen in stand houden en zorgen voor een doeltreffende absorptie van subsidies uit de faciliteit en andere Uniefondsen, met name om de groene en de digitale transitie te bevorderen.

Voor de periode na 2024 blijven streven naar een begrotingsstrategie op middellange termijn van geleidelijke en duurzame consolidatie, in combinatie met investeringen en hervormingen die bevorderlijk zijn voor een hogere duurzame groei, teneinde een prudente begrotingssituatie op middellange termijn tot stand te brengen.

De inspanningen ter verbetering van de efficiëntie van de langdurige zorg opvoeren. De belasting- en uitkeringsstelsels hervormen om de prikkels die werken ontmoedigen, te verminderen door een taxshift en het belasting- en uitkeringsstelsel te vereenvoudigen. Belastinguitgaven herzien om de schadelijke economische, sociale en milieu-gevolgen ervan te verminderen.

2. Zorgen voor een doeltreffende governance om een snelle en gestage uitvoering van zijn herstel- en veerkrachtplan mogelijk te maken. Snel de laatste hand leggen aan het REPowerEU-hoofdstuk, zodat snel een begin kan worden gemaakt met de uitvoering ervan. Voortgaan met de snelle uitvoering van de programma's van het cohesiebeleid, in nauwe complementariteit en synergie met het herstel- en veerkrachtplan.
3. Tekorten aan arbeidskrachten en discrepanties tussen gevraagde en aangeboden vaardigheden aanpakken, met name door het activeringsbeleid (met inbegrip van begeleidingsmaatregelen) te versterken om kansarme groepen in de arbeidsmarkt te integreren. De prestaties en kansengelijkheid van de onderwijs- en opleidingsstelsels verbeteren en de hervormingen voortzetten om het beroep van leraar te versterken.
4. De algemene afhankelijkheid van fossiele brandstoffen verminderen door de verbeteringen op het vlak van energie-efficiëntie op te drijven en het gebruik van fossiele brandstoffen in gebouwen te verminderen, door het koolstofvrij maken van de industrie verder te stimuleren en door het gebruik en het aanbod van openbaar vervoer en zachte mobiliteit te bevorderen. De uitrol van hernieuwbare energie en de bijbehorende netinfrastructuur versnellen door de vergunningsprocedures verder te stroomlijnen, onder meer door de duur van beroepsprocedures te verkorten, en wettelijke kaders vast te stellen om investeringen in installaties voor hernieuwbare energie verder te stimuleren en het delen van energie te vergemakkelijken. De beleidsinspanningen opvoeren die gericht zijn op het voorzien in en verwerven van vaardigheden en competenties die nodig zijn voor de groene transitie.

Gedaan te Brussel, 14 juli 2023.

Voor de Raad

De voorzitter

N. CALVIÑO SANTAMARÍA
